

og som gaar ud paa at gøre Jærnbanen til Varde uafhængig af Sidebanen til Esbjerg. Jeg skal kun derom gentage, hvad jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet, at Tinget en Gang har stemt for den Ordning, som her foreligger, og at Landstinget har sluttet sig dertil. Det vil, antager jeg, være lidet rimeligt, at man for det første kan vente en anden Afgørelse her i Tinget, og for det andet lige saa lidet rimeligt, at en saadan Ændring skulde kunne gennemføres i Lands-
tinget. Jeg skal ikke udtale mig om selve disse Muligheder angaaende Baner til Esbjerg og Varde, men jeg tror, at skal man for Tiden kunne vente, at Sagen skal kunne gaa let igennem, maa vi blive staaende ved, hvad de to Ting nu en Gang ere blevne enige om. — Dernæst er der blevet stillet et ret mærkeligt Ændringsforslag, som burde opstrives i de parlamentariske Arbejder: Et æret Medlem har stillet Forslag om at be-
fries for en Jærnbane! Det er vist et ene-
staaende Tilfælde, og det er næsten Synd, at man ikke kan imødekomme det ærede Medlems Trang og Ønske. Men han er jo ikke ene om at afgøre, hvad Bornholms Interesser i Virkeligheden gaa ud paa, og det er mig bekendt, at man der virkelig ønsker denne Bane. Naa, den bliver jo ikke endelig gennemført og bygget, fordi den staar opført i Loven. Naar vi have vedtaget en saadan Banelinie, sige vi kun til den paagældende Egn: Kunne I tilvejebringe Midlerne til Gennemførelsen af en saadan Bane, have I her faaet Ud-
gang dertil! Det videre bliver lagt i den paagældende Egns egen Haand. Det skulde imidlertid være mærkeligt, om Bornholm er i den Grad forskelligt fra andre Egne i Landet, at Den skulde ville bede sig fri for en Jærnbane. Jeg skal altsaa anbefale, at vi ikke imødekomme det ærede Medlems negative Trang, men fastholde Banen paa Bornholm. — Saa er der stillet Ændrings-
forslag om 3 ny Linier. En skal gaa fra Ringø til et Punkt paa Alsens—Tomme-
rup-Banen, og en skal gaa fra Give over Herning til Holstebro, ja, rettere sagt, dette er et Forslag om Forandring af en Jærnbanelinie. Medens Forslaget nemlig nu ligger paa en Jærnbane fra Give til Her-
ning, ville Forslagsstillerne have Banen fra Give til Holstebro, det vil sige, at der

skal søjes dette Stykke til fra Herning til Holstebro. Og endelig er der foreslaet en Bane fra Give til Sønder—Omme. Jeg skal med Hensyn til disse Baner udtale, at man i Udvalget ikke har villet tage Stilling til dem, idet de ikke foreligger ophjste; der er ikke Planer og intet til Vejledning for Ud-
valget om dem. Vi have ogsaa ment, at det vilde være ugørligt i dette Øjeblik at optage saadanne ny Forslag. Det er jo indlysende, at paa dette Tidspunkt af Sam-
lingen, hvor Lovforslaget kun kommer til eneste Behandling i Landstinget, vil det ogsaa af rent formelle Grunde være vanske-
ligt at faa noget nyt knyttet til det, og lige saa lidt som man kender Folketingets og dets Udvalgs Stilling til disse Linier, lige saa lidt vil man kunne sige noget om, hvor-
ledes de ville kunne blive modtagne i det andet Ting. Det er meget naturligt, at disse forskellige Egne ønske sig deres Jærnbane-
trang fuldstændigt paa den her foreslaede Maade, og jeg tvivler ikke paa, at disse Ønsker ville blive imødekommne i Frem-
tiden, naar det viser sig muligt for Egnene at gennemføre de foreliggende Jærnbane-
planer. Jeg vil tillade mig at raade de ærede Forslagsstillere til paa dette Trin af Sagen at tage Ændringsforslagene tilbage. Jeg skal i den Anledning bemærke til den
Indvending, at naar vi nu vedtage en Jærnbanelov, som omfatter et Tidrum af 10 Aar, maa man kunne frygte, at hvad der ikke er optaget paa denne Lov, overhovedet vil være afstaaet fra at komme i Betragt-
ning inden Udløbet af disse 10 Aar, maa der svares, og der er Udvalget enigt med mig, at saaledes kan det egentlig ikke op-
fattes. Det er klart nok, at de Baner, som nu staa paa Lovforslaget, have Fortrinnet med Hensyn til at komme i Betragtning —
den, der kommer først til Mølle, faar først malet — men paa den anden Side er der heller ikke Tvivl om, at der er adskillige af disse Baner, som ikke i Virkeligheden ville blive udførte, og saa snart der derved bliver Plads i Rækken af Baneanlæg, vil der allerede i Løbet af de 10 Aar være fuld
Anledning til at fremkomme med andre. Det er altsaa ingenlunde Meningen at ville sætte Bom for Anlægget af Privatbaner i Fremtiden. Men som sagt, jeg tror, at de ærede Forslagsstillere ville tjene de paaget-